

موسیقی در مدارس انازونی

آفتاباس از مجلات خارجه

هدتها است که امر یکاؤها متوجه این نکته شده اند که موسیقی را باید از طفولیت آموخت . برای رسیدن باین مقصود معتقدند که باید ذوق موسیقی را از کودکی در اطفال ایجاد کرد تا بتوانند بعدها کاملا ازین صنعت برخوردار گردند . از طرف دیگر موسیقی هنریست که باید بتدریج فراگرفت یعنی باید قدم قدم درین فن پیشرفت تا نتایج مطلوب زودتر حاصل شود و این قانون در مدارس عمومی و هنرستانهای موسیقی هر دو جریان دارد .

در مدارس موسیقی اینطور معمول است که قبل از نواختن ساز باید باصوات موسیقی آشنائی یافت و خط موسیقی را شناخت و این کار بوسیله سرایش انجام میگردد که مقدم بر سایر قسمت های این هنر است . بنا بر این دبستانها موسیقی را با سرایش و سرود خوانی شروع میکنند . علاوه برین کلاسهای مخصوصی هم برای فرا گرفتن آلات موسیقی در دبستانها ترتیب داده اند و حتی از یک قسمت محصلین هم ارکستری در مدرسه درست کرده اند بطوریکه شاگردان علاوه بر فرا گرفتن دروس عمومی ازین هنر هم بی بهره نمی مانند و اگر ذوق موسیقی در طفلی زیاد دیده شد بعدها بهنرستانی که مخصوص دروس موسیقی است وارد میشود و این مدرسه تنها برای کسانیست که بخواهند موسیقی را حرفه خود قرار دهند .

تشکیلات ذیل که مربوط بکلاسهای موسیقی مدارس عمومی شهراو کلاند Oakland در سال ۱۹۳۵ است کاملاً نشان میدهد که تاچه پایه این صنعت در کلیه مدارس اهمیت یافته و چه نتایجی در امر تعلیم و تربیت از آن گرفته میشود . این شهرداری ۴۳ دبستان و ۱۵ دبیرستان دارای دوره اول متوسطه و ۸ دبیرستان کامل است . در

تمام این مدارس موسیقی هم تدریس میشود و ۲۳ نفر هنر آموز موسیقی این امر را انجام میدهند. هر يك از دبستانها دارای يك ار كستر و دبیرستانها دارای ۶۵ ار كستر است. رویهم رفته درین مدارس كه عده آنها ۶۶ عدد است ۱۰۸ دسته ار كستر تشكيل گردیده است.

موسیقی از ابتدا در تمام كلاسهای دبستانهای شهر مذکور تدریس میشود: باین طریق كه تا سال سوم ابتدائی مقدمات موسیقی از قبیل نوت خوانی و سرایش و سرود خوانی جزء دستور تحصیلات است و اوقات كار ار كستر در غیر از مواقع درس و ساعات كلاسهاست كه تمام شاگردها میتوانند در آن شركت كنند دستجات ار كسترهای دبستانها بسته بتعداد شاگردان مدرسه نیز مختلف است. و از هشت تاسی و پنج نفر هم در هر ار كستر عضویت دارند.

هنر آموزان موسیقی كه هر يك در چهار تا شش مدرسه تدریس میکنند اغلب اوقات شاگردان ار كسترهای دبستانهای مختلف را در يك مدرسه جمع کرده و از مجموع آنها نیز ار كسترهای مهمتری تشكيل میدهند.

قبل از تشكيل ار كستر شاگردانیکه يك نوع ساز میزنند بایكدیگر كار میکنند سپس این دسته های كوچك باهمدیگر جمع شده ار كستری را بوجود میآورند كه از سازهای مختلف (سازهای زهی و چوبی و مسی و ضربی) تشكيل شده است برای اینکه زودتر به نتیجه برسند شاگردان هم قوه را در يك ار كستر قرار میدهند و از ابتدای تحصیل اطفالی كه درین هنر استعدادشان بیشتر است تحت تعلیمات جداگانه قرار میگیرند كه بتوانند زودتر از سایرین در ار كسترهای دبستان وارد شوند.

در دوره اول دبیرستانها ار كسترهای مختلف هست كه هر يك از آنها از بیست تا ۶۵ عضو تشكيل میشود. غیر از ار كسترهای مذکور دستجات كوچك دو نفری (duo) و سه نفری (Trio) و چهار نفری (Quatuor) و پنج نفری (Quintette) هم برای نواختن قطعاتی كه مخصوص این نوع موسیقی میباشد دارند. سالی دو مرتبه بهترین شاگردان ار كسترهای این مدارس جمع شده ار كستر بزرگی كه از صد و نود شاگرد موسیقی دان تشكيل میشود درست میکنند و درین قبیل ار كسترها عده زیادی هم از شاگردان آواز جمعیتی میخوانند.

در دوره دوم دبیرستانها ارکسترهای مختلف درست میشود از قبیل ارکستر آلات مسی (مانند موزیک نظامی) و ارکستر سمفونی (Orchestre Synphonique) و ارکستر رقص. بهترین نوازندگان نیز درین ارکستر سازتها (Solo) مبرزند و اعضای دیگر ارکستر هم آنها را پشتیبانی میکنند درین مدارس کلاسی هم برای ارکستر شناسی و فن رهبری ارکستر هست که شاگردان با استعداد در آنها شرکت میکنند زیرا ارکسترهای مدرسه را باید خود شاگردان اداره کنند. بهترین شاگردان موسیقی دبیرستانها ارکستر بزرگ دیگری تشکیل میدهند که دارای ۹۲ ساززن است و این ارکستر می تواند بخوبی یکی از بهترین قطعات موسیقی کلاسیک از قبیل سمفونی و غیره را بنوازد. سالی دو مرتبه ارکسترهای بزرگ نمایش میدهند درین کنسرت ها اشخاصی که تنها سازمیزند (Soliste) و رهبران ارکستر از خود شاگردان انتخاب میشوند. حتی گاهی قطعاتی که خود شاگردان در کلاس ارکستر شناسی مرتب کرده نمایش میگذارند.

تصور نشود که این تشکیلات مربوط به مدارس موسیقی این شهر است کمايه مدارس این شهر موسیقی را جزء دستور تحصیلات خود کرده و مدارس اختصاصی موسیقی خود ترتیبات جداگانه ای دارند که مورد بحث ما نیست.

هلت اهمیتی که امریکائی ها تا این حد باین صنعت میدهند اینست که بهترین وسیله برای تفریح روحی و صرف اوقات بیکاری شاگردان مدارس ورزش و موسیقی است تا بدین وسیله بخصوص شاگردانی که بسن بلوغ رسیده اند دمی از کار غفلت نداشته باشند تا بکارهای دیگری که در آتیّه موجب خسران آنهاست خود را مشغول نکنند